

Leiturgia :

ap. pozdrav

/ Milost vám a pokoj od Boha Otce a Pána našeho Ježíše Krista /

neděle - 1. adventní - Ježíšův příchod jako naděje a pozvání

introitus : Zj 3, 20

Píseň číslo: EZ 273 Zvedněte brány

Vyznání a chvály :

Ž 65, 6

Hospodine, Pane náš laskavý a Otče dobrotivý,

Žijeme ve světě, kde mnozí touží být významnými a mocnými a jdou cestou, kdy se dostanou co nejrychleji k takovému postavení

A tak jsou pravda vnějšně snad důležití, ale to, co k nim patří pomocí a přínosem není

Děkujeme, že Ty jsi tím, k jehož vládě patří spravedlnost, to, co vytváří prostor pro vnitřně bohatý a nadějeplný život

Vyznáváme, že ne vždy jdeme cestou za Tebou, pokukujeme víc než často, zda bychom někde nenašli pohodlnější možnost, proto se ve svém životě potácíme a nejsme oporou pro ty, kdo jsou kolem nás

proto před Tebe předstupujeme v pokoře před
Tvou tvář a voláme - Pane smiluj se a otevři před
námi novou možnost, přijmi prosíme za to náš
upřímný dík

chválíme Tě , že Tvé v tomto světě stále zní Tvé
pozvání na novou cestu životem a slib, že budeš stát
při všech, kdo na ní vstoupí

chválíme Tě, že dáváš přednost odpuštění,
sejmutí břemene selhání před odplatou

chválíme Tě, že smíme žít v tomto světě,
domově, který nám připravila Tvá láska

prosíme Tě nakonec, abys přišel mezi nás a
svou svatou přítomností přetvořil všechno naše konání
v to, co by bylo oslavou Tvého svatého jména a co by
bylo nám lidem k vnitřnímu užitku

čtení : Mt 25, 1 - 13

Píseň číslo: EZ 92 *Jak dobré slavit Pána*

před: 1 Te 5, 6

text: Jr 23, 5

modlitba :

děkujeme, že přicházíš a to jako ten, kdo nabízí
společenství

děkujeme, že Tvůj příchod je začátkem obsahově
nových věcí - nového nebe i země.

Píseň: SV 483 *V čas úzkosti*

Večeře Páně

I dnes je připraven slavnostně prostřený stůl vína a chleba, který je znamením Boží lásky k nám i pozváním k setkání se s ní

Při lámání chleba si chceme připomenout

- všechno staré – naší člověčinou poznamenané a zraněné, břemeno, se kterým si nevíme rady

- naši vnitřní prázdnotu a soběstřednost, kořen a příčinu ono nedobrého stavu

- Ježíšovu cestu na kříž, kde to vše ve své lásce přemohl

při podávání kalicha si chceme připomenout

- možnost nového začátku, který se otevírá u tohoto stolu

- možnost obnovy společenství s Bohem, s lidmi i se stvořením

- vyhlížet Boží vládu, která se nezadržitelně blíží

dříve než pozvání přijmeme, chci vám položit několik otázek, na které odpovídejte prosím v poctivosti a pravdě našemu společnému Hostiteli

1/ slyšeli jste, že panny nepřipravené se připravily o možnost účasti na hostině

přiznáváte, že se jim svou vnitřní roztěkaností podobáte

2/ slyšeli jste, že pozvání ke společenství s oním Přicházejícím platí i dnes.

věříte, že i vy jste zváni

3/ slyšeli, že oné hostiny se smí zúčastnit ti, kdo vyzdobili své lampy, odpovědmi skutků milosrdenství

slibujete, že se budete zdobit činy lásky a služby

absoluce

Píseň : DEZ 687 Bože, Otče věčnosti

Modlitba :

Pane Ježíši Kriste,
Děkujeme, že vstupuješ do našeho světa jako ten, kdo nabízí společenství - cestu z našich chyb, omylů, bloudění,
Děkujeme, že to smíme prožívat opět u tohoto stolu,
Děkujeme, že s Tebou smíme začít jinak a znovu,
Prosíme, ať nezůstane jen u dobře se poslouchajících slibů.

Ustanovení: 1 Kor 11, 23 nn

Credo :

Pozvání

„ Pane nejsem hoden, abys vstoupil pod mou střechu, ale pověz slovo a zdráv budu “

Lk 7, 6

Blaze těm, kdo jsou pozváni na svatbu Beránkovu “

Zj 19, 9

Píseň číslo EZ 397 Radujme se vždy společně

Slovo o usmíření :

Propouštění: Ř 13, 12

Píseň:

583 Otče náš

ohlášení:

a/ sbor

- od Be
- v týdnu obvyklé
- narozeniny
- příští sborové shromáždění
- poděkovat za úklid
- Krystýna Kováčová

b/ ostatní církev

- Krystyna Kováčová
- církevní školy
- Kralická bible

c/ ekumena

d/ varia

poslání: Za 9, 9

požehnání: „ *Sám Bůh pokoje nechť vás cele posvěť a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista* “ 1 Te 5, 23

Píseň : DEZ 651 Dávno tomu je

Vyznání a chvály:

Ž 65, 6

Hospodine, Pane náš laskavý a Otče dobrotivý,

Žijeme ve světě, kde mnozí touží být významnými a mocnými a jdou cestou, kdy se dostanou co nejrychleji k takovému postavení

A tak jsou pravda vnějšně snad důležití, ale to, co k nim patří pomocí a přínosem není

Děkujeme, že Ty jsi tím, k jehož vládě patří spravedlnost, to, co vytváří prostor pro vnitřně bohatý a nadějeplný život

Vyznáváme, že ne vždy jdeme cestou za Tebou, pokukujeme víc než často, zda bychom někde nenašli pohodlnější možnost, proto se ve svém životě potácíme a nejsme oporou pro ty, kdo jsou kolem nás proto před Tebe předstupujeme v pokoře před Tvou tvář a voláme - Pane smiluj se a otevři před námi novou možnost, přijmi prosíme za to náš upřímný dík

chválíme Tě , že Tvé v tomto světě stále zní Tvé pozvání na novou cestu životem a slib, že budeš stát při všech, kdo na ní vstoupí

chválíme Tě, že dáváš přednost odpuštění, sejmutí břemene selhání před odplatou

chválíme Tě, že smíme žít v tomto světě, domově, který nám připravila Tvá láska

Výročí :

4. 12.

1816 Adolf Kolping, římskokatolický kněz, který začal pečovat o učňovskou mládež odcházející často, aby se uplatnila z domova / z rodinných vazeb /

1941 první transport českých Židů do Terezína, za 2. světové války zahynulo cca 200 000 našich Židů

1963 2. vatikánský koncil usnesl, že mše může být konána v rodném jazyce

6.12.

1774 byla u nás zavedena **povinná školní docházka** pro děti od 6 do 12 let

7.12.

397+ Ambrož, biskup v Miláně, nebyl zastáncem příliš „ úzkých vztahů “ mezi církví a státní mocí, autor písně „ Tebe Bože chválíme „

10.12.

1968+ Karl Barth, švýcarský teolog, kladl důraz na význam Božího slova / ono je rozhodujícím měřítkem / a jeho „ zprostředkování “ / kázání /

den lidských práv vyhlášen po 2. světové válce tehdy vzniknuvší Organizací spojených národů

Citáty :

„ mít děti je snazší než je vychovávat “

„ koňům se díváme na zuby, lidem na rozum “

židovská přísloví

**Církev žije „ svým (zvláštním) časem “ .
Ne však jako „ družina “ jakýchsi podivínů, která
si jde „ svou vlastní / svéráznou / cestou “ a ve
skutečnosti je zcela „ mimo “, ale jako společenství
těch, kterým **bylo dáno rozpoznat, že čas nejsou
jenom údaje / „ čísla “ / na nejrůznějších lidmi
vynalezených časoměřicích, ale že k tomuto slovu
se nedílně váží ještě slova další - obsah, náplň.
O ty jde především, vysloví - li se v tomto
společenství slovo čas.****

Proto se **v církvi mluví o času vždy
v souvislosti s Bohem - přesněji s jeho
jednáním / Bůh bible není „ myšlenka “, „ názor “ / -
sr rčení ze „ starých časů “ - „ léta Páně “ (anno
Dominí), „ po Kristu (- ově narození,
nejzřetelnějším projevu Božího zájmu o člověka) / . Je
to vlastně **vyznání, vyjádření důvěry - ať už jsou
kulisy, uprostřed kterých se čas odvíjí, jakékoliv,
jedno je jisté a zcela nezpochybnitelné - nejsme
v nich sami / „ neuvázli jsme v nich “ / a nepůsobí
v nich pouze jenom ty moci a síly, kterým na
člověku nezáleží, jsou mu lhostejní.****

Právě **to si / znovu / připomíná, / opět /
prožívá církev v tom období, které se nazývá
advent. A mezi to, co v tomto úvodním úseku
„ jejího času “ zaznívá, patří podobenství, kterému
se říká o „ svěřených hřivnách “ . - Co z něj smíme
slyšet ?**

Nejprve, že **onen „ pán “ přistupuje ke
každému s důvěrou a „ kladným “ očekáváním -
není zde ani zmínka o „ prověřkové komisi “,
nevypisuje se „ konkursní řízení “ , neshromažďují se „**

zákulisní zprávy “ a pak se teprve rozhodne, zda máme zájem či nikoliv. **Každý** z těch, kdo se nacházejí v blízkosti tohoto pána, je **vážný uchazeč na dobrou spolupráci a proto je osobně osloven / „zavolán“** v. 14 /.

Každému oslovenému je **dána příležitost odpovídající jeho schopnostem, možnostem / „pět, dvě, jedna hřivna“** v. 15 /. To **není** ona - žel tak běžná - člověčí, přelétavá / „kamarádíčkovská“ / spravedlnost . **K „úrovni“** tohoto pána patří totiž „**odhad**“ **možností, schopností pověřovaného / „nenakládají se neunesitelná břemena“** (pod kterými jenom klesá a kdy se z onoho pověření stává jenom beznadějně, bolestné trápení)/.

Z počátku **není jisté, zda - li ono „těžení“** / v. 16, tak překládají Kraličtí mistři, což znamená úsilí a námahu / **něco** / hodnotného / **přinese** / výnos není nikdy samozřejmostí /. Jistě patří **k myšlenkám, které chce toto podobenství sdělit, že „riskovat“ pro onoho pána má velikou naději, že nebude „ztrátové“, i když není nikde záruka, jistota, že tento nepříjemný děj nenastane.**

Rozhodujícím „údajem“ je postoj **osloveného k onomu pověření, nabídce, ne výnos.** Onen „**Pověřovatel**“ se totiž **o služebníka nezajímá proto, aby z něj co nejvíc „vytrískal“, ale nabízí** mu zapojením do svým záměrů k nimž patří nedílně **vnitřní bohatství a naděje / „vejít v radost pána“** (v. 23) /, což je v **případě jiných „zaměstnavatelů“ naprosto neslýchané, nepředstavitelné / žádný jiný takový není /.**

K čemu se soustředit především při naslouchání tomuto svědectví ?

Advent je časem, kdy si smíme připomínat a prožívat, že Bůh počítá s každým z nás, pro každého má připravenou „ dobrou “ nabídku, každý smí být nějak nápomocen Božímu dílu v tomto světě. A proto patří k náležitému adventnímu zpytování - vyhlížím jí, odpověď jsem na ní ? A není šťastnějšího, moudřejšího rozhodnutí v životě než říci zřetelné ano tímto směrem. A proto - víme, kde je naše místo v Božích plánech a záměrech ?

Podobenství o svěřených hřivnách dosvědčuje, že **tam, kde jde o Boží projekty a záměry, nerozhodují jen hodnoty vkládané člověkem / „ svaly “ (rozuměj ty i ony dovednosti - manuální, ruční, intelektuální, rozumové) /, ale také to, co do těchto dějů „ vkládá Bůh “.** A Bůh rád vkládá či doplňuje všude tam, kde vidí pokornou a upřímnou snahu ze strany člověka dostat v úkolech, ke kterým jej povolal. Jenom proto se nejednou stávalo v dějinách, že se dokázalo víc než se na začátku zdálo / matka Tereza a jiní /. **A to neplatí jenom směrem k minulosti, ale tak tomu je i dnes.**

Nepochybně platí, že **být zapojen do Božích projektů znamená také osvobození od soběstřednosti, která rozkládá a v mnoha ohledech ochuzuje. Advent je tedy také možnost začít znova a jinak. Kéž tu příležitost nepromarníme.**

Tábor 4.12. 2011

vstup: Lk 16, 10
čtení: Mt 25, 14 - 30
před: Př 15, 19
text: Mt 25, 16
VP:
poslání: 2 Koř 5, 10

EZ 275 91
DEZ
SV 141 246